

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. balandžio 28 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Reglamentas (EEB) Nr. 2658/87 — Bendras muitų tarifas — Tarifinis klasifikavimas — Kombinuotoji nomenklatūra — 1517 90 91 ir 1518 00 31 subpozicijos — Neapdorotas nelakus skystas augalinių aliejų mišinys, sudarytas iš rapsų aliejaus (88 %) ir saulėgrąžų aliejaus (12 %)“

Byloje C-233/15

dėl *Administratīvā apgabaltiesa* (Apygardos administracinis teismas, Latvija) 2015 m. gegužės 13 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gegužės 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

SIA „Oniors Bio“

prieš

Valsts ieņēmumu dienests

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas D. Šváby, teisėjai M. Safjan ir M. Vilaras (pranešėjas),

generalinis advokatas N. Wahl,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— Latvijos vyriausybės, atstovaujamos I. Kalniņš ir G. Bambāne,

— Europos Komisijos, atstovaujamos A. Sauka ir A. Caeiros,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: latvių.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k. 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeisto 2011 m. rugsėjo 27 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1006/2011 (OL L 282, p. 1, ir klaidų ištaisymas OL L 341, 2005 12 23, p. 111), I priede esančios Kombinuotosios nomenklatūros (toliau – KN) 1517 90 91 ir 1518 00 31 subpozicijų išaiškinimu.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *SLA Oniors Bio* (toliau – *Oniors Bio*) ir *Valsts ieņēmumu dienests* (Valstybinė mokesčių inspekcija, toliau – VID) ginčą dėl neapdoroto nelakaus augalinių aliejų (88 % rapsų aliejaus ir 12 % saulėgrąžų aliejaus) mišinio tarifinio klasifikavimo.

Teisinis pagrindas

KN ir SS

- 3 Į Europos Sąjungą importuotų prekių muitinį klasifikavimą reglamentuoja KN. Ji pagrįsta suderinta prekių aprašymo ir kodavimo sistema (toliau – SS), kurią parengė Muitinių bendradarbiavimo taryba, vėliau tapusi Pasaulio muitinių organizacija (toliau – PMO), įsteigta 1950 m. gruodžio 15 d. Briuselyje sudaryta konvencija dėl šios tarybos sukūrimo. SS buvo sukurta 1983 m. birželio 14 d. Briuselyje pasirašyta Tarptautine suderintos prekių aprašymo ir kodavimo sistemos konvencija, kuri kartu su 1986 m. birželio 24 d. šios konvencijos pakeitimo protokolu Europos ekonominės bendrijos vardu patvirtinta 1987 m. balandžio 7 d. Tarybos sprendimu 87/369/EEB (OL L 198, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 288). KN naudojamos SS šešių skaitmenų pozicijos ir subpozicijos, skiriasi tik septintas ir aštuntas skaitmenys.
- 4 Pagal Reglamento Nr. 2658/87 12 straipsnį kiekvienais metais Europos Komisija priima reglamentą, kuriame išdėstoma išsami KN redakcija kartu su Bendrojo muitų tarifo autonominių ir konvencinių muitų normomis, parengtomis pritaikius Europos Sąjungos Tarybos arba Komisijos patvirtintas priemones. Šis reglamentas paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* vėliausiai iki spalio 31 d. ir yra taikomas nuo kitų metų sausio 1 d.
- 5 Kaip matyti iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos pagrindinėje byloje taikytina 2012 m. skirta KN redakcija, įtvirtinta Reglamente Nr. 1006/2011.
- 6 KN pirmoje dalyje įtvirtintos „Preliminariosios nuostatos“. Šios dalies I skyriaus, skirto bendrosioms nuostatomis, A poskyryje „Bendrosios Kombinuotosios nomenklatūros aiškinimo taisyklės“ nustatyta:
„Klasifikuojant prekes pagal [KN], turi būti vadovaujama šiais principais:
 1. Skyrių, skirsnių ir poskirsnių pavadinimai pateikiami tik nurodymui palengvinti; juridiniais tikslais prekių klasifikavimas turi būti nustatomas pagal pozicijų pavadinimus bei skyrių ir skirsnių pastabas <...>“
- 7 KN antroje dalyje yra III skyrius „Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus bei jų skilimo produktai; paruošti valgomieji riebalai; gyvūninis arba augalinis vaškas“. Šio skyriaus 15 skirsnis pavadintas taip pat.
- 8 KN 15 skirsnis apima, be kita ko, šias tarifines pozicijas ir subpozicijas:
„1516 – Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus ir jų frakcijos, visiškai arba iš dalies sukietinti, peresterinti, reesterinti arba elaidinizuoti, nerafinuoti arba rafinuoti, bet toliau neapdoroti.

<...>

1517 – Margarinas; gyvūninių arba augalinių riebalų ir aliejaus bei įvairių šiame skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejaus frakcijų valgomieji mišiniai arba preparatai, išskyrus valgomuosius riebalus, aliejų arba jų frakcijas, klasifikuojamus 1516 pozicijoje.

<...>

1517 90 91 – Nelakusis, skystas, sumaišytas augalinis aliejus.“

9 KN 1518 pozicija suskirstyta taip:

„1518 00 Gyvūniniai arba augaliniai riebalai ir aliejus bei jų frakcijos, kaitinti, oksiduoti, dehidratuoti, sulfuruoti, prapūsti, polimerizuoti šiluma vakuume arba inertinėse dujose arba kitaip chemiškai modifikuoti, išskyrus klasifikuojamus 1516 pozicijoje; nevalgomieji gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejaus arba įvairių 15 skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejų frakcijų mišiniai arba preparatai, nenurodyti kitoje vietoje;

1518 00 10 – Linoksinas

– Nelakusis, skystas, sumaišytas augalinis aliejus, skirtas naudoti technikoje arba pramonėje, išskyrus maisto produktų gamybą

1518 00 31 – Neapdorotas

<...>“

10 KN 15 skirsnio 3 pastaboje numatyta:

„1518 pozicijai nepriskiriami denatūruoti, bet kitaip neapdoroti riebalai, aliejus arba jų frakcijos, kurie turi būti priskiriami pozicijoms, kurioms priskiriami atitinkami nedenatūruoti riebalai, aliejus ir jų frakcijos.“

11 SS aiškinamosios pastabos, kurias PMO parengė pagal 1983 m. birželio 14 d. tarptautinės konvencijos nuostatas, yra paskelbtos dviem oficialiosiomis PMO kalbomis, t. y. prancūzų ir anglų. SS aiškinamosios pastabos dėl 15 skirsnio versijoje prancūzų kalba nurodoma:

„Šio skirsnio 3 pastaboje nurodyti „denatūruoti, bet kitaip neapdoroti riebalai, aliejus arba jų frakcijos“ apima riebalus ar aliejus ir jų frakcijas, į kuriuos, siekiant juos padaryti netinkamus maisto produktams, įmaišoma denatūrato, pavyzdžiui, žuvų taukų, fenolio, mineralinių alyvų, sakų terpentino, tolueno, metilo salicilato (arenikės ar bruknuolių aliejaus), rozmarino aliejaus. Įmaišomas nedidelis šių medžiagų kiekis (paprastai daugiausia 1 %) tokiomis dalimis, kad riebalai ar aliejai ir jų frakcijos taptų, pavyzdžiui, karstelėjusiais, rūgščiais, dirginančiais ar karčiais. Vis dėlto reikia pažymėti, kad šio skirsnio 3 pastaba netaikoma denatūruotiems riebalų ar aliejų arba jų frakcijų mišiniams ar preparatams (Nr. 15.18).“

Muitinės kodeksas

- 12 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), iš dalies pakeisto 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005 (OL L 117, p. 13, toliau – Muitinės kodeksas), 13 straipsnyje numatyta:

„1. Muitinė gali, laikydamasi galiojančių nuostatų nustatytų sąlygų, atlikti visų rūšių tikrinimą, kurį, jos nuomone, būtina atlikti norint užtikrinti, kad būtų tinkamai taikomos muitinės veiklos taisyklės ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir trečiųjų šalių, įvežimo, išvežimo, tranzito, perkėlimo ir galutinio vartojimo tvarką bei Bendrijos prekių statuso neturinčių prekių laikymo tvarką. Muitinis tikrinimas, kuriuo norima užtikrinti tinkamą Bendrijos teisės aktų taikymą, gali būti atliekamas ir trečiojoje šalyje, jei tą numato tarptautinis susitarimas.

<...>

3. Kai tikrinimą atlieka ne muitinė, o kita institucija, toks tikrinimas atliekamas pastarajai institucijai glaudžiai derinant savo veiksmus su muitine ir, jei įmanoma, tuo pačiu metu ir toje pačioje vietoje.

<...>“

- 13 Muitinės kodekso 62 straipsnyje nustatyta:

„1. Rašytinės deklaracijos turi [būti] surašomos blankuose, atitinkančiuose tam skirtą oficialiai patvirtintą pavyzdinę formą. Jos turi būti pasirašytos ir jose turi būti pateikti visi duomenys, reikalingi nuostatomis, reglamentuojančioms muitinės procedūroms, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, taikyti.

2. Kartu su deklaracija turi būti pateikti visi dokumentai, reikalingi nuostatomis, reglamentuojančioms muitinės procedūroms, kuriai deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, taikyti.

<...>“

- 14 Muitinės kodekso 68 straipsnyje skelbiama:

„Muitinė, tikrindama jos priimtas deklaracijas, turi teisę:

a) patikrinti deklaraciją sudarančius ir kartu su ja pateikiamus dokumentus. Muitinė turi teisę reikalauti, kad deklarantas pateiktų kitus dokumentus, reikalingus deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumui patikrinti;

b) patikrinti prekes ir imti jų pavyzdžių analizei arba detaliai patikrinimui.“

<...>“

- 15 Muitinės kodekso 71 straipsnyje nustatyta:

„1. Deklaracijos tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos muitinės procedūros atlikimo tvarką.

2. Jeigu deklaracija nebuvo patikrinta, 1 dalyje nurodytos nuostatos taikomos remiantis deklaracijoje pateiktais duomenimis.“

Reglamentas (EB) Nr. 178/2002

16 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 178/2002, nustatančio maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančio Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančio su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463), 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„1. Šis reglamentas užtikrina žmonių sveikatos ir vartotojų interesų apsaugą maisto atžvilgiu, ypač atsižvelgiant į tiekiamo maisto įvairovę, įskaitant tradicinius produktus, ir kartu užtikrina veiksmingą vidaus rinkos veikimą. Jis nustato bendruosius principus ir atsakomybę, solidaus mokslinio pagrindo pateikimo priemones, veiksmingas organizacines priemones ir procedūras, padedančias priimti su maisto ir pašarų sauga susijusius sprendimus.“

17 Reglamento Nr. 178/2002 2 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad šiame reglamente „maistas“ (arba „maisto produktas“) – tai medžiaga arba produktas, perdirbtas, perdirbtas iš dalies arba neperdirbtas, kurį žmogus nuris arba pagrįstai tikimasi, kad nuris.

18 Reglamento Nr. 178/2002 14 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„1. Nesaugus maistas į rinką nepateikiamas.

2. Maistas laikomas nesaugus, jei manoma, kad jis:

a) kenkia sveikatai;

b) netinka žmonėms vartoti.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

19 2012 m. kovo 16 d. *Oniors Bio* pateikė VID dvi deklaracijas dėl neapdoroto nelakiojo skysto augalinių aliejų mišinio, sudaryto iš 88 % rapsų aliejaus ir 12 % saulėgrąžų aliejaus, pagaminto Baltarusijoje, tam tikro kiekio išleidimo į laisvą apyvartą. Šiose deklaracijose *Oniors Bio* aptariamus produktus priskyrė prie KN 1518 00 31 subpozicijos.

20 Iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad, remiantis gamintojo pateikta informacija, *Oniors Bio* importuota prekė buvo skirta ne maistui, o naudoti technikoje. Iš tikrųjų dėl gaminant aptariamą mišinį naudoto gamybos technologinio proceso negalima atmesti kenksmingų medžiagų, konkrečiai denatūranto tolueno, buvimo galutiniame produkte galimybės.

21 *Oniors Bio* taip pat pateikė VID *Latvijas Sertifikācijas Centrs* (Latvijos sertifikavimo centras) išvadą, iš kurios matyti, kad nagrinėjama prekė savo sudėtyje turi 1,4 % tolueno, todėl nėra tinkama maistui. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad šios prekės neleidžiama naudoti gaminant maisto produktus. Galiausiai, kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, jam nebuvo pateikta jokių įrodymų, kurie leistų, kad ir netiesiogiai, konstatuoti gamintojo ar *Oniors Bio* sukčiavimą ar ketinimą sukčiauti, siekiant išvengti muitų ar kitų mokėtinų mokesčių mokėjimo.

22 Atlikęs importuotų prekių patikrinimą ir ištyręs paimtus prekių mėginius, 2012 m. kovo 27 d. VID dviem išvadomis nusprendė, kad nagrinėjamą produktą reikia priskirti prie KN 1517 90 91 subpozicijos. Remdamasi šiomis išvadomis VID 2012 m. kovo 29 d. priėmė du sprendimus, kuriais padidino *Oniors Bio* mokėtiną muitą ir pridėtinės vertės mokesťį.

- 23 *Oniors Bio* VID generalinei direktorei pateikė skundą dėl minėtų sprendimų. Kadangi ši jį atmetė, *Oniors Bio* dėl šių sprendimų pateikė ieškinį *Administrativā rajona tiesa* (Apylinkės administracinis teismas). 2013 m. gegužės 7 d. sprendimu šis ieškinys buvo atmetas.
- 24 *Oniors Bio* dėl šio teismo sprendimo pateikė apeliacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui.
- 25 Pastarasis teismas nurodo, kad, norėdamas nagrinėti bylą ir žinodamas visas aplinkybes, jis paprašė *Pārtikas un veterinārais dienests* (Maisto ir veterinarijos tarnyba, toliau – PVD) dalyvauti procese ir pagal savo kompetenciją pateikti nuomonę nagrinėjant šią bylą iškeltais klausimais. Remdamasi nagrinėjamo produkto gamintojo pateikta informacija ir šio produkto lydraščiais PVD pateikė išvadą, kad šis produktas nėra skirtas maistui ar maisto produktų gamybai, todėl jis negali būti naudojamas šiuo tikslu.
- 26 Prašymą priimti sprendimą pateikęs teismas mano, kad *Oniors Bio* importuoto aliejų mišinio priskyrimas prie KN 1517 90 91 subpozicijos kelia abejonių atsižvelgiant į produkto gamintojo pateiktą informaciją ir į *Latvijas Sertifikācijas Centrs* ir PVD išvadas. Nacionalinis teismas mano, kad šių abejonių kyla dėl to, kad, pirma, nagrinėjamoje byloje nebuvo tikslinių veiksmų, kaip numatyta Sprendime *Evroetil* (C-503/10, EU:C:2011:872), kad atitinkamas produktas taptų negrįžtamai netinkamas maistui dėl įmaišytų denatūrantų ar kitų kenksmingų medžiagų. Antra, tai, kad VID importuoto produkto mėginyje nenustatė kenksmingų medžiagų, yra papildoma aplinkybė, kelianti abejonių dėl tinkamo nagrinėjamos prekės klasifikavimo.
- 27 Šiomis aplinkybėmis *Administrativā apgabaltiesa* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokius prejudicinius klausimus:
- „1. Ar produktus, kurių mėginius, paimtus iš atskirų prekių partijų, ištyrus nerasta juos netinkamus maistui darančių denatūrantų ar kitų kenksmingų medžiagų, tačiau kurių pagal gamintojo pateiktą informaciją negalima naudoti maistui (maisto gamybai ir maisto grandinėje), nes dėl prekės gamybos proceso ypatumų negalima atmesti kenksmingų medžiagų buvimo produkte galimybės, reikėtų bendrai klasifikuojant priskirti prie kurios nors Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo I priedo KN pozicijos, numatytos ne maisto prekėms, ar vis dėlto juos reikėtų bendrai priskirti prie kurios nors KN pozicijos, numatytos maisto prekėms?
 2. Taikant prekėms KN kodus ir jas klasifikuojant, kokie kriterijai yra svarbiausi, aiškinant sąvokas „maisto prekė“ ir „nemaisto prekė“?
 3. Ar, taikant prekėms KN kodus ir jas klasifikuojant, produkto naudojimo paskirtis gali būti objektyvus prekių klasifikavimo kriterijus?
 4. Ar, taikant prekėms KN kodus ir jas klasifikuojant, Europos Sąjungos valstybės narės kompetentingos įstaigos išvada, kad pagal maistą reglamentuojančius Europos Sąjungos ir valstybės narės teisės aktus pareiškėjos įvežtos prekės negalima naudoti maisto grandinėje, nes ji netinkama žmonių mitybai, galima vadovautis kaip prekių klasifikavimo kriterijumi aiškinant sąvoką „ne maisto prekė“?
 5. Ar, taikant prekėms KN kodus ir jas klasifikuojant, gamintojo suteikta informacija apie prekės gamybos technologinį procesą, dėl kurio negalima atmesti kenksmingų medžiagų buvimo produkte galimybės, galima vadovautis kaip prekių klasifikavimo kriterijumi aiškinant sąvoką „ne maisto prekė“?
 6. Kurios klasifikuotinos prekės fizinės ir cheminės savybės yra lemiamos, siekiant teisingai aiškinti ir taikyti KN 1518 00 31 subpoziciją ir KN 1517 90 91 subpoziciją?

7. Ar prekei, kuriai būdingos šioje byloje nustatytos fizinės ir cheminės savybės, apskritai galima taikyti KN 1518 00 31 subpoziciją?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 28 Pirmiausia reikia priminti, kad kai Teisingumo Teismui pateikiamas prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl tarifinės klasifikacijos, jis pirmiausia turėtų išaiškinti nacionaliniam teismui kriterijus, kurie šiam leistų tinkamai klasifikuoti atitinkamus produktus pagal KN, o ne pats juos klasifikuoti, juo labiau kad jis nebūtinai turi visą tam reikalingą informaciją. Nacionalinis teismas bet kuriuo atveju tai gali padaryti geriau (Sprendimas *Lukoyl Neftohim Burgas*, C-330/13, EU:C:2014:1757, 27 punktą ir nurodyta teismo praktika).
- 29 Taigi pagrindinėje byloje nagrinėjamus produktus turi klasifikuoti pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo atsakymus į pateiktus klausimus.
- 30 Be to, reikia priminti, kad iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog pagal nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo bendradarbiavimo procedūrą, įtvirtintą SESV 267 straipsnyje, pastarasis nacionaliniam teismui turi pateikti naudingą atsakymą, kuris leistų išspręsti jam pateiktą bylą. Todėl Teisingumo Teismas prirėkęs turi performuluoti jam pateiktus klausimus (Sprendimo *Lukoyl Neftohim Burgas*, C-330/13, EU:C:2014:1757, 29 punktą ir nurodyta teismo praktika).
- 31 Šiuo atveju iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad septyniais klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar KN turi būti aiškinama taip, kad, norint nustatyti, ar augalinių aliejų mišinys, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti klasifikuojamas kaip valgomasis augalinių aliejų mišinys ir priskiriamas prie KN 1517 90 91 subpozicijos, ar vis dėlto kaip nevalgomas augalinių aliejų mišinys ir priskiriamas prie KN 1518 00 31 subpozicijos, reikia atsižvelgti į:
- mėginių, paimtų iš atskirų prekių partijų, tyrimo rezultatus, ar nerasta denatūrantų ar kitų kenksmingų medžiagų, darančių atitinkamą prekę netinkamą maistui;
 - informaciją, kurią pateikė atitinkamos prekės gamintojas ir pagal kurią ši prekė nėra skirta maistui, nes dėl prekės gamybos technologinio proceso negalima atmesti kenksmingų medžiagų, konkrečiai tolueno, buvimo produkte galimybes;
 - nagrinėjamos prekės paskirtį;
 - valstybės narės maisto srityje kompetentingos institucijos išvadą, pagal kurią, remiantis Sąjungos ir valstybės narės teisės aktais, importuota prekė yra netinkama žmonių mitybai;
 - prekės gamybos procesą;
 - nagrinėjamos prekės fizines ir chemines savybes.
- 32 Šiuo klausimu reikia priminti nusistovėjusią teismo praktiką, pagal kurią, siekiant užtikrinti teisinį saugumą ir lengvesnę kontrolę, prekių tarifinį klasifikavimą lemiantis kriterijus paprastai turi būti nustatytas atsižvelgiant į šių prekių objektyvius požymius ir savybes, išvardytus KN pozicijos aprašyme ir skyriaus ar skirsnio pastabose (Sprendimo *Delphi Deutschland*, C-423/10, EU:C:2011:315, 23 punktą ir jame nurodyta teismų praktika).
- 33 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką produkto paskirtis gali būti objektyvus klasifikavimo kriterijus, jeigu ji būdinga šiam produktui, ir tai gali būti įvertinta atsižvelgiant į objektyvias jo savybes ir požymius (žr. Sprendimo *Agroferm*, C-568/11, EU:C:2013:407, 41 punktą ir *Oliver Medical*, C-547/13,

EU:C:2015:139, 47 punktą). Be to, prekės paskirtis yra tinkamas kriterijus tik tada, kai prekės klasifikuoti neįmanoma remiantis tik objektyviomis jos savybėmis (Sprendimo *Skoma-Lux*, C-339/09, EU:C:2010:781, 47 punktą).

- 34 Taigi iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas produktas yra neapdorotas nelakusis skystas augalinių aliejų mišinys, sudarytas iš 88 % rapsų aliejaus ir 12 % saulėgrąžų aliejaus. Remiantis jo gamintojo pateikta informacija minėtas mišinys neskirtas maistui, nes dėl jo gamybos technologinio proceso negalima atmesti kenksmingų medžiagų, konkrečiai tolueno, buvimo jame galimybės.
- 35 Kaip matyti iš KN 1517 pozicijos teksto, ši pozicija, be „margarino“, apima „gyvūninių arba augalinių riebalų ir aliejaus bei įvairių šiame skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejaus frakcijų valgomuosius mišinius arba preparatus, išskyrus valgomuosius riebalus, aliejų arba jų frakcijas, klasifikuojamus 1516 pozicijoje“.
- 36 KN 1518 pozicija, remiantis jos tekstu, apima „gyvūninius arba augalinius riebalus ir aliejus bei jų frakcijas, kaitintus, oksiduotus, dehidratuotus, sulfuruotus, prapūstus, polimerizuotus arba kitaip chemiškai modifikuotus, išskyrus klasifikuojamus 1516 pozicijoje“, taip pat „nevalgomuosius gyvūninių arba augalinių riebalų, aliejaus arba įvairių 15 skirsnyje klasifikuojamų riebalų arba aliejų frakcijų mišinius arba preparatus, nenurodytus kitoje vietoje“.
- 37 Kadangi pagrindinėje byloje nagrinėjamas saulėgrąžų ir rapsų aliejų mišinys nepriskirtinas KN 1516 pozicijai, nes jis nėra sudarytas iš gyvūninių ar augalinių riebalų ir aliejų bei jų frakcijų, visiškai ar iš dalies sukietintų, peresterintų, reesterintų arba elaidinizuotų, nerafinuotų arba rafinuotų, bet toliau neapdorotų, reikia konstatuoti, kad jis priskirtinas KN 1517 pozicijai arba KN 1518 pozicijai, nes šiose dvejose pozicijose minimi augalinių aliejų mišiniai, o aptariamo mišinio klasifikavimas vienoje ar kitoje pozicijoje priklauso nuo to, ar tai yra valgomas, ar nevalgomas mišinys, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 34 punkte. KN 15 skirsnyje, kaip ir SS 15 skirsnyje, iš tikrųjų atskiriami augalinių aliejų valgomi mišiniai, klasifikuojami KN 1517 pozicijoje, ir augalinių aliejų nevalgomi mišiniai, klasifikuojami KN 1518 pozicijos.
- 38 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad KN 15 skirsnio 3 pastaboje, kurioje pakartojamas SS 15 skirsnio 3 pastabos tekstas, patikslinama, kad prie KN 1518 pozicijos „nepriskiriami denatūruoti, bet kitaip neapdoroti riebalai, aliejus arba jų frakcijos, kurie turi būti priskiriami pozicijoms, kurioms priskiriami atitinkami nedematūruoti riebalai, aliejus ir jų frakcijos“. SS aiškinamojoje pastaboje dėl 15 skirsnio patikslinama: pirma, minėtoje 3 pastaboje nurodyti „denatūruoti, bet kitaip neapdoroti riebalai, aliejus arba jų frakcijos“ apima „riebalus ar aliejus ir jų frakcijas, į kuriuos, siekiant juos padaryti netinkamus maisto produktams, įmaišoma denatūrato“, pavyzdžiui, tolueno. Šios aiškinamosios pastabos paskutiniame sakinyje pažymima, kad SS 15 skirsnio 3 pastaba netaikoma denatūruotiems riebalų ar aliejų arba jų frakcijų mišiniams ar preparatams.
- 39 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad norint tokį augalinių aliejų mišinį, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, pripažinti „nevalgomu“ ir priskirti prie KN 1518 00 31 subpozicijos, nebūtina, kad jis tiksliniais veiksmais gamybos procese būtų negrižtamai padarytas netinkamas vartoti žmonėms. Pakanka, kad jame būtų mišinių, kurie dėl savo savybių ir objektyvių požymių, taip pat dėl savo paskirties yra nevalgomi.
- 40 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nurodytas Sprendimas *Evroetil* (C-503/10, EU:C:2011:872) negali pakeisti šios išvados. Iš tikrųjų byla, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, susijusi su „denatūravimu“, o ne su valgomų ir nevalgomų mišinių atskyrimu. Toje byloje Teisingumo Teismas nusprendė, kad produktas, kuris nėra denatūruotas taikant vieną iš taikomuose teisės aktuose numatytų denatūravimo procedūrų, negali būti atleistas nuo toje byloje nagrinėjamo akcizo mokesčio, net jei šio produkto sudėtyje yra medžiagų, darančių jį netinkamą vartoti žmonėms (šiuo klausimu žr. Sprendimo *Evroetil*, C-503/10,

EU:C:2011:872, 66 punktą). Nagrinėjamu atveju KN 1518 00 31 subpozicijos tekstas apima ne tik tam tikru metodu denatūruotus augalinių aliejų mišinius, bet ir iš viso nevalgomus augalinių aliejų mišinius.

- 41 Dėl valgomų augalinių aliejų mišinio, kuris gali būti klasifikuojamas KN 1517 90 91 subpozicijoje, atskyrimo nuo nevalgomo augalinių aliejų mišinio, priskirtino KN 1518 00 31 subpozicijai, reikia priminti, kad kaip buvo nurodyta šio sprendimo 37 punkte, šis atskyrimas pagrįstas minėto mišinio paskirtimi, t. y. atitinkamai maistui ar ne maistui.
- 42 Norint nustatyti, ar toks mišinys skirtas maistui, ar ne maistui, reikia atsižvelgti į visas reikšmingas aplinkybes, susijusias su šiam produktui būdingais objektyviais požymiais ir savybėmis. Importuotojas importuodamas turi pateikti atitinkamo produkto paskirties įrodymus deklaracijoje, kurią jis pateikia kompetentingai muitinei (žr. pagal analogiją Sprendimo *Oliver Medical*, C-547/13, EU:C:2015:139, 51 punktą).
- 43 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog aplinkybė, kad dėl augalinio aliejaus mišinio gamybos proceso ypatumų negalima atmesti kenksmingų medžiagų buvimo produkte galimybės, yra reikšminga ir leidžia tokį mišinį laikyti „nevalgomu“ dėl savo savybių ir objektyvių požymių ir priskirti jį prie KN 1518 pozicijos, o jei toks mišinys yra sudarytas iš neapdorotų augalinių aliejų – prie 1518 00 31 subpozicijos.
- 44 Dėl įrodymų, susijusių su augalinių aliejų mišinio, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, savybėmis ir objektyviais požymiais, reikia pažymėti, kad produkto gamintojo rašte pateikta informacija, remiantis Muitinės kodekso 68 straipsnio a punktu, yra įrodymas, į kurį reikia atsižvelgti tikrinant deklaraciją dėl išleidimo į laisvą rinką ir nagrinėjamos prekės priskyrimą prie tinkamos KN pozicijos.
- 45 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vis dėlto nori išsiaiškinti, kaip turėtų būti vertinami tie atvejai, kai augalinių aliejų mišinio gamintojo apie šį mišinį pateikta informacija nesutampa su muitinės paimtų minėto mišinio mėginių tyrimo rezultatais, pagal kuriuos nerasta žmogaus sveikatai kenksmingų medžiagų.
- 46 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Muitinės kodekso 68 straipsnio b punktą muitinė, tikrindama priimtas deklaracijas, turi teisę patikrinti atitinkamas prekes ir paimti jų pavyzdžių, reikalingų analizei arba detaliam patikrai. Pagal Muitinės kodekso 71 straipsnio 1 dalį deklaracijos dėl išleidimo į laisvą rinką tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos muitinės procedūros atlikimo tvarką, taigi ir klasifikuojant minėtas prekes KN.
- 47 Iš šių nuostatų matyti, kad kai deklaracijoje dėl išleidimo į laisvą rinką nurodyta prekė apibūdinama kaip maistui netinkamas augalinių aliejų mišinys, o ištyrus kompetentingos muitinės paimtų minėtų mišinių mėginius nerandama jokių žmogaus sveikatai kenksmingų medžiagų, ši muitinė gali minėtą prekę priskirti prie KN pozicijos, kuri skirta valgomiems augalinių aliejų mišiniams, konkrečiai prie KN 1517 pozicijos, jei nėra kitų įrodymų, patvirtinančių, kad nagrinėjama prekė dėl savo pobūdžio ir objektyvių požymių neskirta maistui.
- 48 Pagrindinėje byloje nagrinėjamo augalinių aliejų mišinio gamintojo pateikta informacija, kad dėl tokio mišinio gamybos proceso ypatumų negalima atmesti žmogaus sveikatai kenksmingų medžiagų buvimo produkte galimybės, būtent ir yra įrodymas, galintis patvirtinti, kad nagrinėjamas mišinys negali būti laikomas „valgomu“. Šios informacijos savaiame nepaneigia mėginių analizės rezultatai, pagal kuriuos nerasta kenksmingų medžiagų, nes kalbama tik apie tokių medžiagų buvimo galimybę nagrinėjamame augalinių aliejų mišinyje, o ne apie neginčijamą buvimą.

- 49 Tiesa, augalinių aliejų mišinių mėginių analizės rezultatai, kokius gavo VID, pagrindinėje byloje gali kelti abejonių dėl gamintojo pateiktos ir deklaracijose dėl pateikimo į laisvą rinką esančios informacijos, susijusios su žmogaus sveikatai kenksmingų medžiagų nagrinėjamame mišinyje buvimo galimybe, tikslumo ir patikimumo. Tokiu atveju muitinė, remdamasi Muitinės kodekso 68 straipsnio a punktu, gali atlikti papildomus tyrimus ir iš deklaruojančio asmens pareikalauti pateikti jai kitus rašytinius įrodymus, kurie patvirtintų arba paneigtų gamintojo informacijos ir šioje deklaracijoje pateiktų duomenų teisingumą, ir taip užkirsti kelią bet kokiam galimam mėginimui sukčiauti.
- 50 Vis dėlto nesant tokios informacijos ir papildomų įrodymų, galinčių paneigti augalinių aliejų mišinio, kaip antai nagrinėjamo pagrindinėje byloje, gamintojo pateiktą ir deklaracijoje dėl išleidimo į laisvą rinką nurodytą informaciją, muitinė norėdama negali remtis tik tuo, kad tokio augalinių aliejų mišinio paimtuose mėginiuose nerasta kenksmingų medžiagų, kurių reikia, kad būtų galima priskirti šį mišinį prie maisto produktams skirtos KN pozicijos, konkrečiai šiuo atveju prie 1517 pozicijos.
- 51 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos negalima daryti išvados, jog pagrindinėje byloje yra įrodymų, galinčių paneigti informacijos apie ieškovės pagrindinėje byloje importuoto augalinių aliejų mišinio gamybos procesą teisingumą. Be to, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 21 punkte, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, jog nėra jokių nagrinėjamos prekės gamintojo ar ieškovės pagrindinėje byloje sukčiavimo įrodymų. Bet kuriuo atveju, ar yra tokių įrodymų, turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.
- 52 Galiausiai, dėl kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos nurodomos maistui skirtų teisės aktų, konkrečiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodyto Reglamento Nr. 178/2002 taikymo klasifikuojant pagrindinėje byloje nagrinėjamą prekę, svarbu pažymėti, kad prekių tarifinę klasifikaciją prieš sumokant muitą turi atlikti nacionalinės muitinės, kurios šiuo atžvilgiu taiko KN ir Muitinės kodekso nuostatas.
- 53 Dėl Reglamento Nr. 178/2002 reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš jo 1 straipsnio 1 dalies, jis užtikrina žmonių sveikatos ir vartotojų interesų apsaugą maisto atžvilgiu, taigi jo tikslas yra kitas.
- 54 Be to, iš Reglamento Nr. 178/2002 2 straipsnio 1 dalies, siejamos su 14 straipsnio 1 ir 2 dalimis, matyti, kad šiame reglamente „maisto produktas“ gali apimti žmogaus sveikatai žalingus ar maistui netinkamus naudoti produktus, kuriuos draudžiama pateikti rinkai.
- 55 Iš to matyti, kad vien tik valstybės narės kompetentingos valdžios institucijos nuomonė dėl maistui skirtų teisės aktų taikymo, pagal kurią toks augalinių aliejų mišinys, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra netinkamas naudoti maistui, negali būti lemiama pripažįstant minėtą mišinį „nevalgomu“ ir priskiriant jį dėl to prie KN 1518 pozicijos.
- 56 Iš tikrųjų tokio mišinio pripažinimas „valgomu“, taikant KN ir nustatant atitinkamus muitus, savaime nereiškia, kad šis mišinys pateikiamas rinkai kaip maistui skirtas produktas. Kaip jau buvo nurodyta, Reglamento Nr. 178/2002 14 straipsnis draudžia pavojingo, t. y. žalingo ar žmonėms netinkamo, „maisto produkto“ pateikimą rinkai. Vis dėlto maisto srityje kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos nuomonė, kad toks augalinių aliejų mišinys, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, yra netinkamas vartoti žmonėms, yra viena iš aplinkybių, į kurias kompetentinga valdžios institucija ar teismas turi atsižvelgti priskirdami minėtą mišinį prie atitinkamos KN pozicijos (žr. pagal analogiją Sprendimo *Oliver Medical*, C-547/13, EU:C:2015:139, 53 punktą).
- 57 Atsižvelgiant į visus pirma išdėstytus argumentus, į pateiktus klausimus reikia atsakyti taip: KN aiškintina taip, kad siekiant nustatyti, ar toks augalinių aliejų mišinys, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti priskiriamas prie KN 1517 90 91 subpozicijos kaip valgomas augalinių aliejų mišinys, ar prie KN 1518 00 31 subpozicijos kaip nevalgomas augalinių aliejų mišinys, reikia atsižvelgti į visas svarbias bylos aplinkybes, kiek jos susijusios su šiam produktui būdingomis savybėmis ir objektyviais požymiais. Tarp svarbių aplinkybių, galinčių pagrįsti tokio mišinio pripažinimą „nevalgomu“, reikia

įvertinti šį mišinį deklaruojant muitinėje gamintojo pateiktą informaciją apie jį, pagal kurią dėl minėto mišinio gamybos proceso ypatumų negalima atmesti kenksmingų medžiagų buvimo produkte galimybės. Šiuo klausimu pažymėtina, jog vien tik aplinkybės, kad ištyrus tokio augalinių aliejų mišinio mėginius nerasta jokių kenksmingų medžiagų, nepakanka, norint paneigti nagrinėjamo mišinio pripažinimą „nevalgomu“. Tai suponuoja, kad yra kitų reikšmingų įrodymų, galinčių paneigti gamintojo pateiktos ir pagal Muitinės kodekso 62, 68 ir 71 straipsnius deklaracijoje nurodytos informacijos apie nagrinėjamo mišinio gamybos procesą teisingumą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 58 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo, iš dalies pakeisto 2011 m. rugsėjo 27 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 1006/2011, I priede esanti Kombinuotoji nomenklatūra aiškintina taip, kad siekiant nustatyti, ar toks augalinių aliejų mišinys, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, turi būti klasifikuojamas KN 1517 90 91 subpozicijoje, kaip valgomas augalinių aliejų mišinys, ar KN 1518 00 31 subpozicijoje, kaip nevalgomas augalinių aliejų mišinys, reikia atsižvelgti į visas svarbias bylos aplinkybes, kiek jos susijusios su šiam produktui būdingomis savybėmis ir objektyviais požymiais. Tarp svarbių aplinkybių, galinčių pagrįsti tokio mišinio pripažinimą „nevalgomu“, reikia įvertinti šį mišinį deklaruojant muitinėje gamintojo pateiktą informaciją apie jį, pagal kurią dėl minėto mišinio gamybos proceso ypatumų negalima atmesti kenksmingų medžiagų buvimo produkte galimybės. Šiuo klausimu pažymėtina, jog vien tik aplinkybės, kad ištyrus tokio augalinių aliejų mišinio mėginius nerasta jokių kenksmingų medžiagų, nepakanka norint paneigti nagrinėjamo mišinio pripažinimą „nevalgomu“. Tai suponuoja, kad yra kitų reikšmingų įrodymų, galinčių paneigti gamintojo pateiktos ir pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005, 62, 68 ir 71 straipsnius deklaracijoje nurodytos informacijos apie nagrinėjamo mišinio gamybos procesą teisingumą.

Parašai.